

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 23/09-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti Ing. V. Š., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. D. R., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 36 ErNr 644/02, za účasti Okresného súdu Bratislava V, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. V. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 36 ErNr 644/02 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava V p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 36 ErNr 644/02 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. V. Š. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € [slovom tisíc eur (30 126 Sk)], ktoré jej j e Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava V j e p o v i n n ý uhradiť Ing. V. Š. trovy konania v sume 265,92 € [slovom dvestošesťdesiatpäť eur a deväťdesiatdva centov (8 011,11 Sk)] na účet jej právneho zástupcu JUDr. D. R., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 23/09 z 5. februára 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. V. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 ErNr 644/02 (ďalej aj „namietané konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že súdny exekútor udelil sťažovateľke na dražbe konanej 14. októbra 2005 príklep k podielu na draženej nehnuteľnosti, následne požiadala okresný

súd o jeho schválenie a sťažovateľka zložila stanovenú zábezpeku, v dôsledku čoho sa stala účastníčkou napadnutej časti exekučného konania.

Sťažovateľka uviedla, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené.

V sťažnosti sa sťažovateľka okrem vyslovenia, že postupom okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, domáhala aj prikázať okresnému súdu konať v označenom konaní bez zbytočných prietáhov a priznať jej finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (1 659,70 €). Zároveň požadovala priznať aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3571/08 doručeným ústavnému súdu 8. decembra 2008, v ktorom okrem iného uviedol, že napadnutý spis sa „*t. č. nachádza na Krajskom súde v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní oprávneného*“. V následných podaniach sp. zn. Spr. 3092/09 z 20. februára 2009 a z 9. marca 2009 okresný súd oznámil ústavnému súdu, že netrvá na verejnom pojednávaní senátu ústavného súdu a že netrvá ani na ďalšom vyjadrení k veci po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

Keďže aj sťažovateľka v podaní z 27. marca 2009 oznámila, že netrvá na verejnom pojednávaní senátu ústavného súdu, ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu súdu sp. zn. 36 ErNr 644/02 ústavný súd zistil tento priebeh a stav v napadnutej časti exekučného konania:

- súdny exekútor udelil sťažovateľke na dražbe konanej 14. októbra 2005 príklep k 1/2 podielu na byte č. (...) v bytovom dome súp. č. (...) katastrálnom území Ž.,

- okresný súd uznesením sp. zn. 36 ErNr 644/02 z 19. decembra 2005 povolil odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia o excindačnej žalobe vedenej okresným súdom pod sp. zn. 15 C 195/05,

- proti označenému uzneseniu podal odvolanie Fond národného majetku Slovenskej republiky 2. januára 2006 a sťažovateľka 18. januára 2006,

- 10. januára 2006 okresný súd predložil súdny spis spolu s odvolaním na rozhodnutie krajskému súdu,

- krajský súd uznesením sp. zn. 2 CoE 5/06 z 31. októbra 2006 zrušil prvostupňové uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie; uvedené uznesenie krajského súdu bolo okresnému súdu doručené 13. decembra 2006 a následne bolo doručované účastníkom konania, ktorí ho prevzali 12. januára 2007, resp. 15. januára 2007,

- 19. júna 2007 zákonná sudkyňa poverila konaním vo veci vyššiu súdnu úradníčku,

- 21. júna 2007 okresný súd overoval oprávnenosť zmeny účastníka v exekučnom konaní z dôvodu postúpenia pohľadávky,

- súdny exekútor podaním doručeným okresnému súdu 26. júna 2007 žiadal rozhodnutie vo veci príklepu v čo možno najkratšom čase,

- 19. júla 2007 okresný súd pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval vyjadrenie k oprávnenosti zmeny účastníka v exekučnom konaní z dôvodu postúpenia pohľadávky,

- okresný súd uznesením z 8. augusta 2007 pripustil, aby z konania vystúpil na strane oprávneného Fond národného majetku a na jeho miesto nastúpila spoločnosť U. (...),

- okresný súd výzvou z 27. septembra 2007 požiadal súdneho exekútora, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k podanej námietke zaujatosti,

- po doručení vyjadrenia súdneho exekútora k námietke zaujatosti okresný súd uznesením z 29. októbra 2007 rozhodol, že súdny exekútor z konania v exekučnej veci sp. zn. Ex 246/02 nie je vylúčený,

- okresný súd uznesením sp. zn. 36 ErNr 644/02 z 10. januára 2008 opätovne povolil odklad exekúcie predajom nehnuteľností do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15 C 195/05,

- 11. februára 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie oprávneného proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 36 ErNr 644/02 z 10. januára 2008,
- 25. novembra 2008 okresný súd predložil spis spolu s odvolaním na rozhodnutie krajskému súdu.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľka zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Ústavný súd konštatuje, že exekučné konanie spravidla treba považovať za konanie tak po právnej stránke, ako aj po stránke faktickej (skutkovej) za pomerne jednoduché. Je to dané tým, že o spore účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už preto nemôže byť sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má povinný voči oprávnenému. Zmyslom exekučného konania

je nútená realizácia práv oprávneného, keďže povinný dobrovoľne nesplnil, resp. čiastočne nesplnil povinnosti uložené v právoplatnom exekučnom titule.

Treba uviesť, že napadnuté konanie, resp. jeho sťažnosťou napadnutá časť týkajúca sa postupu okresného súdu v konaní o povolení odkladu exekúcie je z hľadiska právnej a faktickej náročnosti štandardným konaním.

Ústavný súd zastáva názor, že pri sústredenejšom procesnom postupe mohol byť priebeh napadnutého konania, v ktorom okresný súd rozhoduje o povolení odkladu exekúcie, plynulejší, efektívnejší a nemusel viesť k predĺženiu exekučného konania.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky sťažnosťou napadnutej časti exekučného konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu označených práv.

Ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by v súvislosti s napadnutou časťou exekučného konania bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľky.

3. Napokon ústavný súd posudzoval samotný postup okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní, resp. v jeho sťažnosťou napadnutej časti, t. j. v štádiu od 14. októbra 2005, keď súdny exekútor na dražbe udelil sťažovateľke príklep k podielu na draženej nehnuteľnosti.

Ústavný súd zistil, že napadnutá časť exekučného konania bola poznačená nesústredenosťou a neefektívnosťou procesného postupu okresného súdu.

Toto zistenie sa opiera najmä o odôvodnenie uznesenia krajského súdu z 31. októbra 2006 sp. zn. 2 CoE 5/06, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. 36 ErNr 644/02 z 19. decembra 2005 o povolení odkladu exekúcie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia krajský súd okrem iného uviedol:

„Z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci bol v zmysle § 45 ods. 1 Ex. por. poverený vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 39 Cb 25/01-44 na vymoženie uloženej povinnosti sumy 754.386,- Sk s prísl. a trovy exekúcie súdny exekútor JUDr. M. T. Tento vydal upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti povinného (popri vykonaní exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu banke) aj predajom nehnuteľnosti povinného nachádzajúcej sa v obci Ž., kat. úz. Ž. zapísanej na LV č. (...) ako nebytový priestor - prízemie bytového domu, súp. č. (...) postaveného na pozemku parc. č. (...) a podiel 219060/272108 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. (...) všetko v podiele 1/2. V zmysle § 56 ods. 2 Ex. por., bol podaný podnet na odklad exekúcie JUDr. M. Ď. (ako právnym zástupcom O. M., E. G., P. M., Ing. P. Š., V. M., E. M., Mgr. T. Š., PhDr. A. Š. a A. S. bytom...) z dôvodu prebiehajúceho konania o vylúčenie veci - špecifikovanej z exekúcie, keď súčasne prebieha aj konanie o nehnuteľnosti - o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 30. 1. 1997, na základe ktorej povinný nadobudol vlastnícke právo vo výške 1/2 spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania o vylúčenie veci z exekúcie.

Podľa § 56 ods. 2 Ex. poriadku, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

V súlade s cit. ust. povolil odklad exekúcie aj súd prvého stupňa a to do právoplatného rozhodnutia o exindančnej žalobe. Túto žalobu podali zhora uvedení nájomcovia bytov č. 22, 21, 1, 16, 6, 13 a 27 nachádzajúcich sa v bytovom dome súp. č. (...) zapísaného na LV č. (...) a parc. č. (...). Dôvodom na vylúčenie veci z exekúcie je začatie súdneho konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 30. 1. 1997, na základe ktorej povinný nadobudol 1/2 predmetnej nehnuteľnosti.

Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa povolil odklad celej exekúcie napriek tomu, že exindančná žaloba sa týka iba určitých vecí - určitých bytov, nachádzajúcich sa v bytovom dome vo vlastníctve povinného. A pritom len konštatoval, že je možné očakávať zastavenie exekúcie, ale ničím toto svoje konštatovanie neodôvodnil. Teda z odôvodnenia jeho rozhodnutia nie je možné zistiť, prečo mal zato, že je možné očakávať zastavenie exekúcie. V tej súvislosti bolo potrebné sa predbežne zaoberať aj otázkou úspešnosti exindančnej žaloby vrátane aktívnej legitimácie uvedených žalobcov na jej podanie.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je preto nepreskúmateľné. Takýmto postupom súdu prvého stupňa, ktorý svoje rozhodnutie riadne dostatočne a presvedčivo neodôvodnil, došlo k odňatiu možnosti účastníkom náležite skutkovo aj právne argumentovať proti nemu, ak chceli využiť možnosť podania riadneho opravného prostriedku. Takýto nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia bol preto dôvodom na jeho zrušenie v súlade s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vrátenie veci na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O. s. p.).“

O neefektívnosti postupu okresného súdu v napadnutom konaní svedčí aj skutočnosť, že okresný súd v období od 13. decembra 2006 do 21. júna 2007 a v období od 11. februára 2008 do 25. novembra 2008 bez akceptovateľných dôvodov nerealizoval žiadne procesné úkony. Takýto postup okresného súdu je z hľadiska požiadaviek na ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 vzhľadom na predmet posudzovaného konania ústavne neprijateľný.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že namietaným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 36 ErNr 644/02 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby v záujme zavŕšenia ochrany označených práv vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 50 000 Sk (1 659,70 €) z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukázala najmä na to, že *„nekonanie a prieťahy v konaní spôsobujúce nezákonný stav a hrozbu právnej neistoty spôsobujú sťažovateľke bezprostrednú hrozbu škody“*.

Cieľom finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadost'učinenia. Pri určení finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku časti napadnutého konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 36 ErNr 644/02 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € (30 126 Sk) za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom JUDr. D. R. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2007, ktorá bola 632,54 € (19 056 Sk).

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 105,42 € (3 176 Sk), t. j. spolu 210,85 € (6 352 Sk), čo spolu s režijným paušálom 2 x 6,31 € (190 Sk) (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 223,46 € (6 732 Sk). Keďže advokát je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 19 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa § 27 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 265,92 € (8 011,08 Sk).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2009